Parlem de Santa Margarida: del somni turístic al malestar polític

Les contradiccions d'una urbanització de Roses on la imatge de prosperitat conviu amb la precarietat, l'estacionalitat i la sensació d'abandonament d'una part del veïnat

La falta d'aparcament genera un campi qui pugui a Santa Margarida / Santi Coll

Fa uns anys vaig rebre la trucada d'un important periodista, totalment incrèdul. Acabaven de celebrar-se les eleccions generals del novembre de 2019 i l'extrema dreta havia aconseguit un dels seus resultats més extraordinaris a Catalunya en una secció censal de Roses, concretament a Santa Margarida, la coneguda urbanització de Roses. En aquesta zona s'havia superat el 20% dels vots i s'havia convertit en la primera força política, en un context on l'extrema dreta encara era residual i no tenia cap capacitat d'incidència pública. El periodista em demanava explicacions sociològiques: Què passa a Santa Margarida? Què passa a Roses? La resposta, però, no era tan senzilla. I potser la pregunta més interessant no era què havia passat en aquelles eleccions, sinó què havia passat durant les dècades anteriors perquè una urbanització nascuda al voltant del somni turístic mediterrani acabés convertint-se en un dels escenaris més singulars del malestar polític a Catalunya.

Santa Margarida és un lloc ple de contradiccions. Una urbanització construïda per atreure persones de fora, però on la relació amb l'altre també pot esdevenir font de conflicte. Un paisatge de canals, apartaments i embarcacions que projecta una imatge de prosperitat, però que conviu amb la precarietat, l'estacionalitat i una profunda sensació d'abandonament entre una part del veïnat. Fins i tot, a vegades, representa la decadència d'un model turístic i social fallit. I és aquí on hi ha el gran element: l'extrema dreta no creix allà on hi ha més diversitat, sinó també allà on les pors, els greuges i les frustracions troben algú disposat a convertir-los en culpables.

El gran canvi de model és quan una urbanització turística, a causa de la manca d'habitatge al centre, es converteix també en una zona residencial. El mateix planejament urbanístic municipal ja recollia, fa anys, problemes relacionats amb la manca de serveis bàsics, les dificultats de mobilitat, les deficiències dels itineraris per a vianants i l'escassa connexió amb el nucli urbà de Roses. És a dir, una part de les esquerdes d'avui ja eren visibles quan encara semblava que el model turístic podia créixer indefinidament. Serà molt interessant estar atents a les properes eleccions generals. Si vostès volen entendre la Catalunya que ve, mirin cap a Santa Margarida.

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.emporda.info/opinio/2026/11/20/parlem-santa-margarida-somni-turistic-136626076.html